

DE ROZE DRAAD

DE ROZE DRAAD, de zusterorganisatie van de hoeren-groep DE RODE DRAAD, ontstond in januari 1985 op de vooravond van het Eerste Internationale Hoerencongres. Het initiatief ging uit van twee vrouwen: Martine Groen, die een praatgroep van prostituées begeleidde en Gail Pheterson, die zowel in de Verenigde Staten als in Nederland 'bondgenootschap-groepen' van vrouwen had opgezet. Hun aanpak was simpel: zij benaderden allerlei vrouwen van wie zij wisten of dachten dat zij belangstelling hadden voor het onderwerp prostitutie, nodigden hen uit voor een gezellig avondje en DE ROZE DRAAD Amsterdam was een feit.

Wat is DE ROZE DRAAD?

'DE ROZE DRAAD is een groep voor alle vrouwen, hoeren en niet- hoeren, die een brug vormt tussen vrouwen uit de vrouwenbeweging en prostituées'.

In onze maatschappij wordt een kunstmatige scheiding aangebracht tussen zogenaamde fatsoenlijke en niet-fatsoenlijke vrouwen. Ieder meisje wordt geleerd zich netjes en eerbaar te gedragen. Vrouwen die niet aan deze fatsoensnormen beantwoorden zoals lesbische vrouwen, vrouwen die zich uitdagend kleden, alleenstaande vrouwen met 'wisselende contacten' of vrouwen die 's avonds alleen over straat lopen, kunnen als 'hoer' worden gestigmatiseerd. Op grond van dat stigma kunnen zij maatschappelijk worden verstoten of wordt misbruik jegens hen gerechtvaardigd. Op deze wijze worden vrouwen bang gemaakt voor hoeren en ontstaat er ook een zekere 'smetvrees': wie met een hoer omgaat zal er zelf ook wel een zijn.

DE ROZE DRAAD is opgezet om deze scheiding tussen hoeren en niet- hoeren te doorbreken. Het is tevens een netwerk om informatie uit te wisselen en steun aan elkaar te bieden.

In DE ROZE DRAAD zitten niet alleen vrouwen die via hun werk met prostitutie te maken hebben als maatschappelijk werkster, arts of therapeute maar ook een aantal (feministische) vrouwen die zich op een andere manier bij de prostitutie-problematiek betrokken voelen. Een bont gezelschap dus.

Activiteiten

De activiteiten van DE ROZE DRAAD zijn zowel praktisch als meer theoretisch van aard. Roze Draad-vrouwen geven ondersteuning aan DE RODE DRAAD: zij helpen bij het schrijven van formele brieven, subsidie-aanvragen en dergelijke, een Roze Draad-vrouw notuleert de Rode Draad-vergaderingen en bij de voorbespreking van officiële vergaderingen doet ook een Roze Draadster mee. Ook wordt er een luisterend oor geboden bij moeilijkheden en meningsverschillen. Kortom steun, voor zover daar bij DE RODE DRAAD behoefte toe is.

Dat zijn niet de enige activiteiten van Roze Draad-vrouwen. Zij verzamelen informatie over Aids en proberen invloed uit te oefenen op de berichtgeving rond het vermeende verband tussen Aids en prostitutie. Zij organiseren informatie- en discussieavonden over prostitutie en werken mee aan de voorbereidingen voor het Tweede Internationale Hoerencongres, dat dit jaar in Brussel wordt gehouden.

Daarnaast krijgen de leden van DE ROZE DRAAD van de RODE DRAAD-vrouwen van alles te horen over het werk. Onderling wordt er van gedachten gewisseld over de manier waarop prostitutie, seksualiteit, feminisme en vrouw-zijn in het algemeen met elkaar te maken hebben en in ieders leven uitwerkt.

Samengevat zijn de activiteiten van DE ROZE DRAAD: het geven van praktische en morele steun aan DE RODE DRAAD; het op gang brengen van discussie rond prostitutie, met name binnen de vrouwenbeweging; het ontwikkelen van ideeën over vrouwen en seksualiteit.

Werkwijze

De Roze Draad-vergaderingen zijn open voor vrouwen van DE ROZE en DE RODE DRAAD en vinden ongeveer eens per maand plaats.

De vergaderingen verlopen tamelijk informeel, er wordt veel afgekletst, veel informatie uitgewisseld en weinig formeel besloten. Het is nogal wisselend wie er op vergaderingen komen, meestal zijn er bijvoorbeeld in Amsterdam tussen de tien en twintig vrouwen aanwezig. In het begin van DE ROZE DRAAD is er een lijst gemaakt van de deskundigheden die er in huis zijn, zodat DE RODE DRAAD daar gebruik van kan maken. Zoals in de meeste groepen zijn ook in DE ROZE DRAAD een paar vrouwen heel actief in het organiseren van de nodige zaken, het maken van notulen en het schrijven van brieven etc.; anderen komen meer voor het uitwisselen van informatie.

Landelijke spreiding

In de loop van 1985 zijn er in verschillende plaatsen ROZE DRADEN ontstaan. Naast de groep in Amsterdam is er een ROZE DRAAD in Nijmegen, Eindhoven en Utrecht. Doordat er niet in al die plaatsen een RODE DRAAD is, zijn de werkzaamheden per stad verschillend. In Nijmegen wordt nauw samengewerkt met het SKAV (Stichting Coordinatie van Actie tegen Vrouwenhandel). In Eindhoven ligt het accent op de directe ondersteuning van Rode Draad-vrouwen. In Utrecht volgt men het gemeentelijke prostitutie-beleid op de voet en probeert men invloed uit te oefenen door het schrijven van brieven en stukjes in de krant en zo nodig door actievoeren. Ook het landelijk beleid krijgt alle aandacht nu binnenkort het bordeelverbod (artikel 250 bis WvS) afgeschaft wordt.

In november 1985 organiseerde DE ROZE DRAAD Utrecht een landelijke dag voor ROZE en RODE DRAAD, waarop de verschillende activiteiten en ideeën werden uitgewisseld.

Hete Hangijzers

In DE ROZE DRAAD is er een duidelijk verschil in opstelling tussen de vrouwen die beroepsmatig met prostitutie te maken hebben en degenen die zich uit feministische betrokkenheid met prostitutie bezighouden. Zo is een regelmatig terugkerend onderwerp de vraag wat prostitutie nu met feminisme te maken heeft. Ook werd er - vooral in het begin - regelmatig over gesproken of ook mannen lid kunnen worden van DE ROZE DRAAD. Dat is momenteel alleen in Utrecht het geval.

Daarnaast zijn er - natuurlijk - ook spanningen tussen DE RODE en DE ROZE DRAAD. Het verschil in maatschappelijke positie, opleiding en maatschappelijke mogelijkheden tussen de vrouwen van DE ROZE en DE RODE DRAAD geeft zo nu en dan aanleiding tot fikse aanvaringen, waarbij de opgelopen frustraties van hoeren niet zelden onzacht terecht komen op de hoofden van de niet- hoeren/bondgenotes. Dan blijkt dat we moeten erkennen dat goede bedoelingen niet altijd voldoende zijn de verschillende werelden waarin hoeren en niet- hoeren leven te overbruggen. Taalverwarring en misverstanden zijn niet altijd te voorkomen. Een onvermijdelijk proces waar beide 'partijen', nadat de wonden gelikt zijn, veel van opsteken.

Toekomst

Meer voorlichting en discussies, meer gesprekken over prostitutie in de maatschappij, meer schrijven over prostitutie, en meer theorievorming over de wijze waarop alle vrouwen met prostitutie te maken hebben, of ze zich nu hoer noemen of niet.
